

Lista zadań nr 6

Zadanie 1.

Skompiluj kod z wykładu. Sprawdź na przykładzie, że interpreter działa poprawnie.

Zadanie 2.

Zaproponuj gramatykę bezkontekstową języka palindromów nad alfabetem $\Sigma = \{a, b\}$. Na przykład: ϵ , **bab**, **abaaba**, **babbbbaabbbab**.

Zadanie 3. (2 pkt)

Gramatykę w postaci BNF można reprezentować w OCamlu przy użyciu następującego typu:

```
type 'a symbol =
  | T of string (* symbol terminalny *)
  | N of 'a      (* symbol nieterminalny *)

type 'a grammar = ('a * ('a symbol list) list) list
```

Jest to lista asocjacyjna (czyli lista par klucz–wartość), w której kluczami są symbole nieterminalne, a wartościami lista prawych stron produkcji dla danego symbolu nieterminalnego. Każda prawa strona produkcji to lista, która może zawierać symbole terminalne i nieterminalne. Proszę zwrócić uwagę, że całość parametryzowana jest typem 'a symboli nieterminalnych: każda gramatyka może używać innego typu. Przykładowo, omawiana na wykładzie niejednoznaczna gramatyka dla wyrażeń arytmetycznych z jednym symbolem nieterminalnym

$$\langle E \rangle ::= \langle E \rangle + \langle E \rangle \mid \langle E \rangle * \langle E \rangle \mid (\langle E \rangle) \mid 1 \mid 2$$

może być reprezentowana jako:

```
let expr : unit grammar =
  [(), [[N (); T "+"; N ()];
        [N (); T "*"; N ()];
```

```
[T "("; N (); T ")"];
[T "1"];
[T "2"]]
```

Zaimplementuj funkcję

```
generate : 'a grammar -> 'a -> string
```

która generuje słowo należące do języka poprzez rozwijanie symbolu nieterminalnego przy użyciu produkcji wybranej w sposób pseudolosowy. Na przykład:

```
# generate expr ();
- : string = "(((1*1*2)))"
# generate expr ();
- : string = "2"
# generate expr ();
- : string = "1+1*1"
# generate expr ();
- : string =
"(2+2+2+1*1*2+1+2+2*1+2*2+2+((1+2+2+(2)*1+(2*1)+2*2+(2)+2*1+2*1+2+(1*1)
+2)*2*1+1+(1+2*(2)+(2)+1*1*((1))+2*(2)+(1*1)*(2)*((1+1*1*((1))*2*2+1*2*
1*2+1+(1)+1+(1)+2+2*1))+1*2*2+2*2*2)*((2)*2+2))*1)"
```

Kolejny przykład: dla gramatyki

```
let pol : string grammar =
[ "zdanie", [[N "grupa-podmiotu"; N "grupa-orzeczenia"]]
; "grupa-podmiotu", [[N "przydawka"; N "podmiot"]]
; "grupa-orzeczenia", [[N "orzeczenie"; N "dopelnienie"]]
; "przydawka", [[T "Piekny "];
[T "Bogaty "];
[T "Wesoly "]]
; "podmiot", [[T "policjant "];
[T "student "];
[T "piekarz "]]
; "orzeczenie", [[T "zjadl "];
[T "pokochal "];
[T "zobaczyl "]]
; "dopelnienie", [[T "zupe."];
[T "studentke."];
[T "sam siebie."];
[T "instytut informatyki."]]
]
```

chcemy generować napisy takie jak:

```
# generate pol "zdanie";
- : string = "Wesoly piekarz zobaczyl zupe."
# generate pol "zdanie";
- : string = "Piekny student zjadl sam siebie."
# generate pol "zdanie";
- : string = "Bogaty student pokochal instytut informatyki."
```

Do rozwiązania mogą przydać się następujące funkcje:

```
Random.int : int -> int    - losowa liczba z zakresu 0..n-1
List.length : 'a list -> int - długość listy
List.assoc : 'a -> ('a * 'b) list -> 'b    - wyszukanie elementu na liście asocjacyjnej
String.concat : string -> string list -> string - konkatencja listy stringów
z separatorem
```

Zadanie 4. (2 pkt)

Zaimplementuj funkcję

```
parens_ok : string -> bool
```

Sprawdza ona, czy argument jest napisem zawierającym tylko symbole '(' oraz ')', które tworzą poprawne nawiasowanie. Na przykład:

```
# parens_ok "(()())";;
- : bool = true
# parens_ok "()()";;
- : bool = false
# parens_ok "((()))";;
- : bool = false
# parens_ok "(x)";;
- : bool = false
```

Do rozwiązania zadania **nie** używaj generatora parserów. Napis (string) str można zmienić na listę znaków (char list) używając:

```
List.of_seq (String.to_seq str)
```

Wskazówka: Napis jest poprawnym nawiasowaniem, gdy nawiasów otwierających jest tyle samo, co zamykających, ale także każdy nawias zamykający zamyka jakiś nawias otwierający (rozważ napis ")("). Dla tego warunku wystarczy, by w każdym prefiksie było przynajmniej tyle nawiasów otwierających, co zamykających.

Zadanie 5. (2 pkt)

Rozbuduj funkcję `parens_ok` z poprzedniego zadania tak, by sprawdzała poprawne nawiasowania składające się z symboli '(', ')', '[', ']', '{' oraz '}'. Na przykład:

```
# parens_ok "()[]";;
- : bool = true
# parens_ok "[()[]{}]";;
- : bool = true
# parens_ok "{[]}";;
```

```
- : bool = false
# parens_ok "{()"};
- : bool = false
```

Wskazówka: W tym wypadku nawias zamykający może zamknąć tylko nawias otwierający tego samego typu. Nie wystarczy więc pamiętać, ile było nawiasów, ale trzeba także wiedzieć, jakiego były rodzaju. Dobrą strukturą do tego jest stos, na który wrzucamy nawiasy otwierające, które zdejmujemy, gdy zobaczymy pasujący nawias zamykający. Na przykład, dla napisu "{(){} }", po przeczytaniu "{()" na stosie znajduje się "(" (w przykładzie stos rośnie w prawo). Kolejnym symbolem jest '}', więc mamy dopasowanie i zdejmujemy '}' ze stosu. W przypadku braku dopasowania, wiemy, że napis jest niepoprawny.

Wskazówka: W tym zadaniu stos wystarczy zaimplementować przy użyciu listy.

Zadanie 5.

Zmodyfikuj ewaluator z wykładu tak, by operacje arytmetyczne były interpretowane w arytmetyce modulo 5.

Zadanie 6.

Rozbuduj język programowania z wykładu o operatory <, <=, >, >=, <>. Rozszerz odpowiednio lekser, parser i ewaluator.

Zadanie 7. (2 pkt)

Rozbuduj język z wykładu o leniwe operatory działające na wartościach boolowskich && (koniunkcja) oraz || (alternatywa). Leniwość polega na tym, że nie ewaluujemy drugiego argumentu, jeśli znamy wartość całego wyrażenia po ewaluacji pierwszego argumentu. Przykładowo, ewaluacja programu

```
true || if 2 / 0 = 2 then false else false
```

nie powinna skończyć się błędem. Czemu nie możemy zrobić tego podobnie, jak w poprzednim zadaniu?